Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Коли змагання стане на порі –
Добро чи зло на світі переможе,
Хай нас осяє Провидіння Боже
Й благословлять на герць
нас матері…

Михайло ФЕДАК

30 (498)
24 липня
2014 р.

Тижневик “Галицька Просвіта” * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ “Просвіта” ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма “ЛІК” * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ “Ідея Банк” МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ІМПЕРІЯ ЗЛА – ЗЛО І ТВОРИТЬ

Минулого тижня у колонці я запитував, якими економічними вигодами буде відкуповуватись Захід, коли лихо, яке принесла Росія в Україну, постукає в їхні двері. Я не оракул і не накликав біду на інших. Але воно сталося. «Боїнг-777» малайзійських авіаліній, що виконував рейс Амстердам–Куала-Лумпур був збитий російськими бойовиками над територією України, яку тепер контролюють. Загинуло 298 людей, в тому числі більше вісімдесяти дітей. Президент П. Порошенко відразу висловив співчуття державам і родинам загиблих і назвав це терактом. А ще звернувся до урядів усіх країн визнати незаконні ДНР і ЛНР – терористичними.

Реакція світу після трагедії – шок і заяви про прозоре розслідування, виявлення і покарання винних (прикро, що такої реакції ми не побачили і не відчули, коли терористи збили чотири українських літаки…). Та знову якось мляво про санкції. Хоч із самого початку увесь цивілізований світ говорить про причетність Росії до теракту. Це навіть визнала в своїй резолюції Рада безпеки ООН. А Кремль все одно валить вину на Україну: якщо це була ракета, то, мовляв, з українського літака, а ще – трагедії би не сталось, якби ми не воювали з сепаратистами, а припинили бойові дії і просто визнали їх і здались.

Дивуєшся цій нахабній облудній брехні. Але для Путіна прикладом є міністр пропаґанди гітлерівської Німеччини Гебельс. Недаремно на нещодавній зустрічі з керівниками міжнародних громадських організацій він відверто заявив, що чим цинічніша і нахабніша брехня, тим швидше у неї повірять. І він бреше про «громадянську війну» в Україні, про те, що зброю і все інше бойовики купують у супермаркетах, що Росія взагалі не причетна до подій на сході України. А тим часом і далі перекидає через кордон важкі озброєння, надсилає вишколених бойовиків, веде аґресивну пропаґанду.

А що ж Європа? Як на мене, видається, що катастрофа «Боїнга» – це Боже попередження усім: борітеся з дияволом, бо він і вас поглине. Та ба, його не всі чують. Скажімо, у понеділок Чехія заявила, що вводити санкції зарано і навіть не доцільно… Не знаю, за яку подачку Кремля стала такою яловою позиція країни, яка свого часу зазнала московської аґресії. Стала поступливою і Франція, мовляв, один вертольотоносець «Містраль» ми таки передамо Росії, а потім подивимось на її поведінку й вирішимо, що робити з іншим. Немає чіткої реакції на ситуацію багатьох інших країн ЄС.

Тільки Австралія, Англія, Канада й США, здається, починають розуміти всю небезпеку нової імперії зла і діяти. Сенатор – республіканець Джон Маккейн вимагає не тільки секторальних санкцій, а й негайної військової підтримки України: «Це потрібно розпочати негайно з надання зброї, в тому числі протитанкових та протиповітряних видів…»

Закликає до рішучих дій і президент США Обама. Проте на засідання міністрів закордонних справ країн ЄС його учасники лише спромоглися до формулювання: розширити санкції другого рівня. А про третій – подумати.

Але імперія зла від цієї боязкості тільки нахабніє. У нічному зверненні з неділі на понеділок Путін невідомо кого навіть застерігає: «Ніхто не має права використати цю трагедію для досягнення вузькокорисливих політичних цілей». Отакої! Мовляв, ніхто не може примусити Кремль припинити війну на сході України. А на підтвердження цього по всьому периметру російсько-українського кордону розміщують ударні угруповання військ, перекинутих із внутрішніх реґіонів Росії і навіть Далекого Сходу. І знову Європа робить вигляд, що вона цього не помічає. Але ж зло як чума – якщо його не знищити, воно розростеться і перейде будь-які кордони.

Богдан ВІВЧАР

P. S. Роздуми на цю тему читайте також у матеріалі «Не сховатись!..»

ЯВОРИНА-2014

ОЛЕКСАНДР СИЧ: УКРАЇНА ПЕРЕМОЖЕ!

19–20 липня в урочищі Розтока поблизу села Липа Долинського району відбулася традиційна патріотична акція вшанування пам’яті героїв старшинської школи УПА «Олені» та провідника ОУН Карпатського краю Ярослава Мельника (Роберта) «Яворина-2014». Віддати шану героям українського національно-визвольного руху, сучасним героям Небесної сотні з усієї України з’їхалися свободівці, серед яких, зокрема, голова ВО «Свобода» Олег Тягнибок, віце-прем’єр-міністр України Олександр Сич, віце-спікер українського парламенту Руслан Кошулинський, народні депутати України від ВО «Свобода», небайдужі прикарпатці.

«Україна обов’язково переможе в першій у XXI столітті російсько-українській війні. Бо якщо сьогодні всю державну українську армію путінські бандити на сході називають бандерівською армією, то ми вже перемогли! Бо перемогли наші ідеї, а ідеї – це найсильніше, що тримає людину на світі. Ми переможемо, бо несемо правду не тільки для себе, галичан, але й для всіх українців, не тільки для себе, нині сущих, але й для дітей і наших онуків. Правду того життя, яке нам дасть наша українська земля в європейській сім’ї народів».

Так охарактеризував перспективи України в умовах неприхованої аґресії Російської федерації віце-прем’єр-міністр України свободівець Олександр Сич, виступаючи на урочистому вічу з нагоди вшанування пам’яті провідника ОУН–УПА Ярослава Мельника (Роберта) й освячення пам’ятного хреста Небесній сотні у с. Липа Долинського району.

«Сьогодні ми символічно стоїмо на місці, де поєднуємо вшанування пам’яті героїв ОУН–УПА та сучасних героїв Небесної сотні. Майдан продемонстрував перемогу українського духу. Він струменів молитвою і молитва надзвичайно підтримала всіх нас на Майдані. Український дух струменів повсякчасним виконанням державного славню. Український дух струменів неодноразовим скандуванням «Слава Україні!». І сьогодні цим гаслом вітаються не лише в Галичині, а з гордістю промовляють ці слова всі порядні люди, які підтримують сьогочасну боротьбу українців за власну волю, за власну долю і за власну державу», – зауважив Олександр Сич.

Промовці на вічу наголошували, що Кремлю потрібні не Крим чи Донбас, а вся Україна, потрібні українські раби, які б служили його армії й годували його сп’янілий народ.

Але так не буде. Перефразовуючи поета, скажемо: ніколи, ніколи не буде Вкраїна рабою московських катів. Імперія згине! Україна переможе і буде вільною!

Н. К.

ВИБІР

НЕ СХОВАТИСЬ!..

Терористи російською ракетою збили літак із громадянами багатьох країн. І сухі заяви європейських політиків-прагматиків нарешті змінилися емоціями. Цілком закономірно, з огляду на те, що тепер гинуть не якісь там українці на задвірках Європи. Загинули громадяни ЄС… в тому числі. Цей факт явно впливає на європейські країни більше, ніж смерті сотень українців через аґресію Кремля, яку дехто в Європі з різних причин досі воліє вприту не помічати.

Смерть постукала у двері тих, хто не хотів бачити того, що відбувається насправді й робив вигляд, що не усвідомлює тих загроз, які несе неадекватний диктатор московської бензозаправки з ядерною кувалдою, хворобливим маренням про імперію та відвертою зневагою до міжнародного права і «стурбованості» ООН, ОБСЄ та інших організацій, котрі зараз опинилися на межі повторення долі неефективної Ліґи націй, центром діяльності якої була Женева. ***(Чит. 2 стор.)***

АКЦІЇ

«ДОВБУШФЕСТ» – У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Під головуванням заступника міського голови Руслана Панасюка відбулося друге засідання оргкомітету фестивалю волі «Довбушфест». На засіданні схвалено логотип фестивалю, визначено маршрут урочистої ходи, вирішено питання електропостачання, обговорено схему розміщення сцени, сувенірних будиночків та майданчика для проведення спортивних змагань, інформує прес-служба міськвиконкому.

Фестиваль волі «Довбушфест» планується провести в Івано-Франківську в рамках відзначення Дня Незалежності України 23–24 серпня. Концепція фестивалю полягає у вшануванні нескореності українського духу, національно визвольного руху,

одним із проявів якого було повстання опришків на Прикарпатті у XVIII ст. під проводом Олекси Довбуша.

ЗНАЙ НАШИХ!

ЧЕМПІОНИ І ПРИЗЕРИ

У Києві відбувся чемпіонат України з легкої атлетики серед ветеранів (осіб старших 30 років). У змаганнях взяли участь спортсмени з усіх областей України, міста Києва та АР Крим.

Успішно виступила збірна команда нашої області, яка виборола загальнокомандне третє місце. Триразовими чемпіонами України стали івано-франківці Василь Кричун (біг 400 м, 800 м, 1500 м) та Іван Файчак (біг 110 м з/б, 300 м з/б, стрибки в довжину). Дворазовим чемпіоном став Микола Рабинюк із Косова (біг 100 м і 200 м). Також чемпіонське звання здобув Тарас Равлик із Городенківщини. Призерами у своїх вікових групах стали Петро Морекот із Тлумача та Михайло Лазорко з Городенки.

Теодор ДРОВНИЧ

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Голові ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка **ПАВЛУ МОВЧАНУ виповнилося 75 літ.**

Ось майже чверть століття він є невтомним натхненником і провідником нашої славної організації. Непримиренним борцем із гнобителями рідного слова, ледачими, зрадливими й блудливими до української ідеї та справи.

Україну, українців, українське духовне поле він сприймає у зв’язі зі світовим материком культури і життя. Його особиста заслуга – стаття 10 Конституції України – положення про державність української мови, серія просвітницьких циклів «Логос»…

Від просвітянської громади краю складаємо шану Павлові Мовчану в ці дуже тривожні для України і все ж святкові дні, зичимо йому міцного здоров’я і далі без втоми робити добро.

З роси і води на многії і благії літа!..

Від імені Правління Івано-Франківського ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка голова Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ

ЗА МИКОЛОЮ БАЖАНОМ

КЛЯТВА

В нас клятва єдина і воля єдина,
Єдиний в нас клич і порив:
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою московських катів!

Ми сталлю з гармати, вогнем з карабіна
Розтрощимо впень ворогів.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою московських катів!

Вкладає меча в руки вірного сина
Наш край, щоб цей меч пломенів.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою московських катів!

Чекає на ката ганьба й домовина,
Де б чоботом він не ступив.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою московських катів!

Роззявилась Путіна паща змієна,
Та гада розчавить наш гнів.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою московських катів!

**ШАНОВНІ КРАЯНИ!
ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!**

**Триває передплата
на газету
«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс –
91083.**

***ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ
(без оплати оформлення):***

***на місяць – 4,30 грн.,
на півроку – 25,80 грн.,
на рік – 51,60 грн.***

НАРЕШТІ!

У вівторок народні депутати проголосували зміни до реґламенту, які дадуть змогу розпустити фракцію комуністів.

«Ми ухвалили зміни до реґламенту, які в майбутньому створюють підстави для розформування фракції комуністів у парламенті. Ми негайно скеровуємо цей закон на затвердження Президенту, і щойно Президент його підпише, я оголошу про розпуск фракції комуністів», – сказав спікер Олександр Турчинов.

А вже в середу Президент Петро Порошенко підписав Закон про зміни до реґламенту парламенту. Згідно з ним депутатська фракція (депутатська група), склад якої став меншим від мінімальної кількості депутатів, визначеної реґламентом, через 15 днів після дня настання такого факту оголошується Головою ВРУ розпущеною.

ТАК ДУМАЮ

ТЕРОРИСТИ

«УКРАЇНСЬКІ СЕПАРАТИСТИ» чи «РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ»?!

В ході останніх звітів щодо збитого літака малайзійської авіакомпанії, рейс 17, західні ЗМІ і багато хто навіть в урядах далі використовують неточний термін «українські сепаратисти» для опису так званих «терористів» у Донецькій області. У той час як засоби масової інформації та представники уряду схильні до поспішних семантичних недоліків, ця погано вибрана характеристика ударяє прямо в серце точності в ЗМІ й малює абсолютно помилкове уявлення про ситуацію. Термін «українські сепаратисти» має на увазі, що існує значна кількість етнічних українців або громадян України, які беруть участь у революції, щоб відокремити свій реґіон від України. Ніщо не може бути далі від істини ніж це твердження! Революціонери часто несуть позитивну конотацію. Загарбники, найманці і терористи – ні.

Ще один термін, який помилково використовується в західних колах, це – «громадянська війна», що є ще більш недоречним. Громадяни України не борються чи вбивають інших громадян України. Російські окупанти вбивають українських та інших етнічних жителів у двох південно-східних областях України. Термін «українські» може бути застосований лише до сил, відправлених до цих двох реґіонів Урядом України в Києві, щоб подолати загарбників, захищати місцеве населення і повернути територію, яку загарбники зайняли.

Розгляньмо композицію псевдоуряду так званої ДНР:

Квазіпарламент, що складається виключно з «сепаратистів», вибрав Деніса Пушіліна, громадянина України, головою Верховної Ради ДНР. Пушілін – колишній безробітний. Він балотувався в парламент України 15 грудня 2013 року, але отримав менше 1 відсотка голосів. Призначений прем'єр-міністром Олександр Бородай – російський ультра-націоналіст, колишній редактор газети і політичний консультант. Його міністр оборони Ігор Гіркін, довгий час служив в російській армії і є полковником розвідки. А ще Росія скерувала у віце-прем'єри з державної безпеки російського генерал-лейтенанта Володимира Антюфеєва, ветерана російської поліції, командира спеціальних операцій, який був лідером кампаній Москви в Латвії, Молдові та Грузії. Бородай, Гіркін і Антюфеєв не мають абсолютно ніякого взаємозв'язку з Донецьком, крім їхнього теперішнього місця знаходження. Щоправда, Пушілін подав у відставку 18 липня 2014 р.

В іншому реґіоні, Луганську, президентом цієї псевдореспубліки є народжений у Росії Валерій Болотов, який, правда, проживає у Луганській області протягом багатьох років. Болотов призначив росіянина Марата Баширова в якості виконувача обов'язків прем'єр-міністра. Баширов народився в Іжевську, РФ, є російським лобістом і колишнім помічником голови Комітету Ради Федерації Росії із зовнішніх зв'язків. І такий же склад бойовиків, яких тепер відкрито рекрутують у Москві, Ростові та інших містах Росії.

Звідтіль і зброя – танки, бронетранспортери, установки «Град», «Бук» – самохідні зенітні ракети – які є останнім прикладом. Ракети – російського виробництва і досить складні у використанні, щоб збити літак на висоті більш ніж десять тисяч метрів. Раніше українські гвинтокрили та вантажні літаки були збиті менш складними ракетами.

Зрештою, кількість російських військ на кордоні України – до 60 000 осіб. Вони розташовані так не тільки, щоб залякати, але, що більш важливо, для того, щоб забезпечити проходження російських бойовиків і зброї.

Урок трагедії літака малайзійської авіакомпанії є одночасно трагічним і простим. Якщо ми, на Заході, будемо далі посилатися на кризу в Україні як на «громадянський конфлікт» і називати російських загарбників у південно-східній Україні «українськими сепаратистами», то будемо посилати повідомлення для Росії і Володимира Путіна, що ми не сприймаємо реальність. Росія вторглася до демократичної і волелюбної частини світу і має намір нав'язати свою волю всьому світу. Росія продовжуватиме брехати й заперечувати все доти, доки ми слухаємо або робимо вигляд, що слухаємо. Наша половинчаста відповідь, що наша позиція, як і раніше, знаходиться на розгляді, в той час як йде розслідування, тільки додає сміливості ворогові. Скажімо прямо, що Росія є ворогом для волелюбного й законослухняного міжнародного співтовариства.

Аскольд С. ЛОЗИНСЬКИЙ, *США*

ФАТУМ

ЧИ ВИГРАЄ ПУТІН ВІЙНУ З ІСТОРІЄЮ?

Путін веде війну з історією. Чи ж виграє?

Історія винесла вирок імперії зла, і вже двічі виконала його: вперше – 1917–1920, вдруге – 1991. Перший раз вирок тягнувся три роки, другий раз – кілька місяців.

Історія має в запасі й такі випадки, коли вирок виконувано в один день.

Перш ніж біда сталася з Росією, історія кінчала дні десятків імперій: не стало арабської імперії, розпрощалась зі світом Священна римська імперія, віддала кінці Порта – Османська імперія, а перед нею – Золота Орда в Євразії, і зовсім недавно врятувала свою імперію Британія, демократизувавши її. Історична приреченість імперій аж-он-як проглядає крізь віки й тисячоліття.

Путін немов сліпий. Не бачить мови історії. Приказка мудрих предків говорить: Коли Зевс хоче покарати – він відбирає розум.

Сьогодні забрано розум Путіну. Твердолобість, тупість – це і є брак розуму.

Не задумується Путін і над тим, що розвал або розквіт імперій прискорюють війни: Перша світова війна розвалила царську Росію, Друга світова війна піднесла СССР, афґанська авантюра Кремля розметала «третій Рим».

Чим скінчиться «геніальна» війна Путіна з Україною?

Може, успіхом, а може, – «пшиком».

Якщо вільний світ не використає сприятливої обставини, коли колишні колонії Москви: Україна, Молдова, Грузія, Литва, Латвія, Естонія – зрештою і Польща – можуть надати людську силу у «хрестовому поході» вільного світу проти новітнього Гітлера – Путіна і допустять, що ці країни поглине тупоголова кремлівська хунта, тоді новий «третій райх» стане перед рядом викликів.

Як свідчить історія, успішні імперії стають перед викликом внутрішніх міжусобиць. Нащо далеко ходити, згадаймо суперництво Сталіна з Троцьким у високоідейній комуністичній імперії – СССР. Переміг Сталін, але міг би перемогти Троцький, або хтось третій. Такі перемоги, часом, залежать від якоїсь дрібниці. Тут все в руках історії. Схоче історія – поверне сюди, а схоче – поверне туди.

Хай читач зробить висновок сам.

Виклики історії лежать ще й у економічній площині. Як будуть розвиватися майбутні відносини Путінської імперії з вільним світом, що на нім Росія паразитувала усю свою історію? Це буде нова холодна війна, наслідки якої годі передбачити. Це не буде холодна війна часів Сталіна–Хрущова–Брежнєва. Ми не будемо передбачати тяжких картин цієї війни.

Досить того, що ця холодна війна буде інша, не така, як у XX віці.

Вільний світ після путінської авантюри буде мудріший.

А історія буде робити своє.

Те, що вона робила досі.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

ВИБІР

НЕ СХОВАТИСЬ!..

(Поч. на 1 стор.)

Захід уже не може сказати, що все це – не його справа, проте, і в те, що буде вжито радикальних заходів теж віри нема. Власне, тепер для ЄС саме радикальні заходи відповідають ситуації.

Тепер Франція, Велика Британія та Німеччина поставили Путіну ультиматум. Розмитий, варто сказати, зміст цього ультиматуму, а його імпотентність або дієвість у разі невиконання Путіним (в чому майже немає сумнівів), не багато і не мало – може продемонструвати нам наявність або відсутність доцільності існування моделі міжнародних відносин в сьогоднішньому вигляді. Якщо події підуть за неґативним сценарієм, то різкого демонтажу і знищення цієї моделі, звичайно ж, не відбудеться, але тенденції покажуть, куди буде тривати рух. Вони вже є, питання в тому, чи посиляться, чи зміняться.

Є багато факторів, які не дозволять політикам різних країн діяти так, як потрібно, а не так, як дозволяє ситуація, міжнародні відносини, суперники, виборці, економіка тощо. Є багато ризиків для всіх зацікавлених сторін. Дуже важко знайти ефективну модель поведінки з непередбачуваним кремлівським карликом та його зомбованими підданими.

Ба більше, говорити про цілковите усунення московської загрози для України та всього світу взагалі не доводиться. Московії пророкують долю Північної Кореї, проте, якраз це й не ґарантує нікому безпеки, навіть навпаки. Тут узагалі потрібно розробляти і втілювати інший сценарій з іншими завданнями. Але ця тема заслуговує на окреме дослідження.

Мораль цієї байки така: неповороткій Європі тепер будь-що не вдасться заховати голову в пісок. Реаґувати не цей злочин доведеться у будь-якому разі. Тепер перед ЄС постає питання виживання – або бабуся Європа продемонструє силу, або постане перед всім світом як груша для биття...

Т. Д.

КОМУНАЛКА

СІВ У АВТОБУС – ВЗЯВ КВИТОК

Але чи виправдаються затрати на запровадження обов'язкових квитків? «Виконавчий комітет ухвалив рішення про впровадження з 1 вересня обов'язкових квитків. На сьогоднішній день розробляється типовий зразок майбутнього квитка, кожен квиток матиме серію, номер, відповідний захист, тощо. Ми хочемо, щоб по квитку видно було, що людина побувала саме в Івано-Франківську. Тому до розробки дизайну квитка вирішили залучити ініціаторів проекту «Тепле місто», – говорить керівник Департаменту Михайло Смушак. Він також повідомляє, що водії щомісяця здаватимуть звіти про реалізовані квитки і будуть зобов'язані видавати квитки тільки визначеного зразка.

Окрім того, у кожному автобусі встановлять компостери, і пасажири повинні будуть компостувати отримані квитки. За порушення нових правил відповідатимуть як перевізники, так і пасажири. З перевізниками розриватимуть угоду після трьох випадків порушень, зафіксованих контролерами. А з пасажирів за проїзд без квитка стягуватимуть штрафи – в 20-кратному розмірі від вартості проїзду. Зараз у Департаменті розробляють інформаційні табло, які з'являться на кожній зупинці і які інформуватимуть про графіки руху автобусів. А для того, щоб контролювати перевізників, Департамент оголошує конкурс на визначення фірми, що буде обслуговувати GPS-навігатори, які встановлять у міських автобусах.

ФРАНКІВЧАНИН ПОСЕРЕД МІСТА ПРОПОНУВАВ ОДРУЖИТИСЯ СВОЇЙ ОБРАНИЦІ

Минулої неділі на Вічевому майдані наречений Олександр Турок пропонував одружитися своїй обраниці Віті просто посеред натовпу. Спершу молоду пару переслідували молоді люди, одягнені у білі футболки з зображенням букв, вони складали фрази «виходьте заміж».

До публічного освідчення наречений готувався півроку, а організував його за три тижні. На допомогу покликав друзів.

«Ми з нареченою прогулювалися сквером Міцкевича та Вічевим майданом. До нас підходили хлопці й дівчата в білих футболках з буквами, роздавали реклами з весільними салонами, відеозйомкою. На площі у нас ніби брали інтерв'ю, а за той час молодь вишикувалася та зімітувала надпис-пропозицію про одруження», – розповідає наречений.

Наречена Віта зрозуміла, що це освідчення та не здогадалася, що воно присвячене їй.

НОВИНИ УКРАЇНИ І КРАЮ

Медаптечки для військових

Бинти, термальні ковдри, засоби для очищення води... Для українських військовослужбовців формують медичні пакети. Ініціативна група «Свій за свого» отримала партію товарів, замовлених у США. Кожний пакунок, залежно від потреб, формують індивідуально. В них – спеціальні армійські сорочки, стерильні пов'язки, травмапакети для швидкої зупинки кровотечі. А ще висококалорійні пайки для харчування в екстремальних умовах. Одного такого пайка бійцеві вистачить на півтори доби.

Медичну допомогу активісти адресно передають військовослужбовцям з Прикарпаття, котрі перебувають у зоні АТО.

Тактичні окуляри й рукавиці, маскувальний крем і питна система. На перший погляд, це дрібниці. Але саме їх нерідко бракує військовослужбовцям, котрі перебувають у зоні АТО.

Втрати Прикарпаття

Поховали Юрія Барана. Снайперська куля забрала життя біля Амвросіївки. Нині без нього – жінка та двоє дітей. Дружина Марія – досі не вірить у те, що сталося. Але навіть у сні вона розуміє – її Юрко вже ніколи не буде поруч. Марія і ще 14 родичів загиблого у траурному вбранні – колір смутку. Їх об'єднує одне горе – втрата. Хтось залишився без чоловіка та батька, інші – без сина, без брата. Усі п'ятнадцять родин загиблих прикарпатських військовослужбовців отримали матеріальну допомогу. Громада з Естонії зібрала понад 7 тисяч євро.

Однак, крім матеріальної, їм потрібна духовна підтримка, кажуть душпастирі. І водночас впевнені: смерть вояків – не даремна.

Нині ще 423 родини Прикарпаття – в очікуванні й тривозі. Адже саме стільки вояків перебувають у зоні АТО.

Захищай себе, Донбас!

На Калущині жінки відмовляються пускати чоловіків на схід.

Днями понад сотня чоловіків із села Студінка отримали повістки.

Інформація про мобілізацію не залишила нікого байдужими. Адже майже у кожній сім'ї є призовник. І хоч у повістці й зазначено, що потрібно просто пройти медкомісію, щоби визначити кількість «придатних» військовозобов'язаних, люди не вірять. Більшість переконана: вже завтра чоловіків заберуть на війну...

До схвильованих людей вийшла сільський голова Марія Стасюк. Нещодавно, за її словами, проводилася нарада, де й повідомили про підготовчі заходи до проведення мобілізації. Там вона виступила проти повісток, однак наказ є наказ...

Жінки не могли стримати емоцій. Багато молодих дружин із маленькими дітьми на руках гаряче захищали своїх чоловіків. «Донбас хай себе сам обороняє!..»

Протести проти нових тарифів на воду

Вже вдруге цього місяця у Коломиї мітинґували проти підвищення тарифів на воду. Коломияни відмовляються платити майже 15 гривень за кубометр води.

Міський голова Ігор Слюзар вийшов до протестувальників тільки через дві години після початку акції. Тоді коломиян запросили до сесійної зали.

На цьому акція не завершилася – частина мітинґарів перекрили рух транспорту на перехресті Грушевського та Шевченка, а також поворот на вулицю Гетьманську. Пропускали лише карети швидкої допомоги та міліцію.

Протестувальники також вимагали звільнення з посади директора КП «Коломияводоканал» Ігоря Калиняка. Присутні навіть збирали підписи за таке рішення.

Мер Ігор Слюзар запропонував мітинґарям подати заяву до місцевої прокуратури. Цю ініціативу люди одразу ж підтримали й написали вимогу до прокуратури, аби призупинили рішення НКРЕ під час перевірки діяльності КП «Коломияводоканал».

Коломияни говорять, що не можуть сплачувати такі високі тарифи, адже зарплати й пенсії дуже низькі.

А ми таки ґазди

Понад 70 відсотків родин Івано-Франківщини мають у своєму користуванні земельні ділянки, а більше половини з них утримують у своєму домашньому господарстві худобу, свійську птицю, бджіл. Таку інформацію оприлюднило Головне управління статистики в області. За цими показниками Прикарпаття посідає відповідно четверте і п'яте місця серед реґіонів України.

ОДКРОВЕННЯ

МОЯ ВИНА В ТОМУ, ЩО Я – РОСІЯНИН...

«Падіння такого рівня всіх позицій – людяної, ідеологічної, смакової, – Росія не знала навіть у часи шовіністичного угару столітньої давнини».

Наведені вище слова російського літератора Дмитра Бикова важко назвати одкровенням. Для нормальної людини давно зрозуміло, що нинішня Росія – це навіть гірше, ніж колишня «імперія зла». Теперішня РФ – (правда, зачищена від суміші імперських окраїн), це навіть не правонаступник СССР, це скупчення зла.

«Божевільна ідея відтворення «русского міра», у якої немає жодної позитивної цінності, – тільки війна, розправа з інакодумцями і постійні заборони – призводить до того, що росіяни, які ще мислили опозиційно до влади Путіна, поступово втрачають критичність і своє бачення того, що діється у цілому світі, а не лише в Україні.

Та добірка на Інтернет-сайтах висловів популярних ведучих Росії (не Д. Кисельова, а «зірок другої величини» – Діброва, Ґордона, Пельша, Цекало (не тільки про «Боінг», але й про Україну загалом і навіть про футбол), ще раз підтверджують, що працівники телебачення РФ – саме наймерзенніша «прослойка» російської інтеліґенції.

Та все ж «Росія – велика», тому там і знаходяться люди, яких не покриває хвиля колективного сказу ненависті до всього людського, не всі залишаються байдужими до чужого горя.

Підтвердження цього – вірш Андрія Орлова більш відомого як Орлуша. Подаємо мовою ориґіналу.

РЕКВИЕМ ПО МН-17

Что бы и кого я ни любил,
Говорю ответственно и хмуро:
Я – один из тех, кто подло сбил
Самолёт, летевший до Лумпура.

Нету у меня страны иной,
И сегодня, как ни горько это,
Я национальности одной
С так умело пущенной ракетой.

Я сейчас на первых полосах
Мировых газет, жесток и страшен,
Я и сам себе внушаю страх
Тем, что я частица слова RUSSIAN.

Я национальности одной
С тем, кто говорит, что «не хотели»,
С тем, кто в небе над чужой страной
Выбирал без сожаленья цели.

Прозвучит кощунственно и зло
Эта запоздалая банальность:
Может, мне с тобой не повезло,
А тебе – со мной, национальность?

Мой народ, который позабыл
И простил себе себяубийство,
Я вчера с тобою вместе сбил
Лайнер в украинском небе чистом.

Да, сегодня я – один из них,
Тех, кто мне противен, гнусен, гадок –
Тех, кто хочет, чтобы у других
Было больше взлётов, чем посадок.

Сбили все, кто весело в facebook
Размещал зловещих орков лица,
Сбили те, кто установку «Бук»
Тайно гнал через свою границу

Сбили те, кто словом вдохновлял,
Кто вооружал скота и хама,
Сбили те, кто мальчика распял
Между КВНом и рекламой.

«Боинг» никуда не долетел,
Но ещё не кончились мученья:
Двести девяносто восемь тел
В Грабово, в плену у ополченья.

Кучки иностранных паспортов,
Тапки, шляпки, детские игрушки,
И проломлен трупом жалкий кров
Безымянной грабовской старушки.

Кто конкретно и откуда сбил,
Следствие, должно быть, установит,
Ну а я останусь тем, кем был –
Русским по рождению и крови.

И пока политиков умы
Не готовы для перезагрузки,
Я за них признаюсь: сбили мы.
Я – виновен, потому что русский...

Підготувала ***Марія ДЗЕБЧУК***
за Інтернет-виданням

АГІЙ!

У 2004 році Партія реґіонів і Янукович поділили Україну на три сорти. Карту поділу тривалий час показували по телебаченню.

Найбільше голосів отримав двічі судимий Янукович на територіях 3-го сорту, найменше – на територіях 1-го сорту. Пізніше соціологічні дослідження показали, що на територіях 1-го сорту найвищий рівень моральності населення, а на територіях 3-го сорту – найнижчий.

Можна помітити, що на територіях 1-го сорту найменше членів Української Православної Церкви Московського патріархату на кожну тисячу населення, а на територіях 3-го сорту – найбільше.

В Російській імперії була Російська Православна Церква (РПЦ), яка служила більше цареві, аніж Богу. Захопивши владу, більшовики заходилися будувати безбожне суспільство. Найкращих священиків швидко було знищено або ув'язнено. Тих, кого залишили, приборкали. Зрештою РПЦ була підпорядкована державі, бо ж вищі посади займали офіцери КҐБ, а патріарха призначали за узгодженням із політбюро ЦК КПСС. РПЦ піддалася комуністичному впливу, за що мала привілеї. Комуністи заборонили Українську Греко-Католицьку Церкву (УГКЦ), відібрали у неї храми й передали їх РПЦ. У релігійних навчальних закладах РПЦ виховували «вірних отєчєству» священиків.

Після розпаду СССР вийшла з підпілля УГКЦ. Проте московські попи не повертали храми цій Церкві. Виникали конфлікти, в яких проявлялася аморальність РПЦ. Вона зухвало не повертала відібране в католиків, її попи кулаками захищали «свойо імущєство». РПЦ ворожа до українських греко-католиків, бо ті повертали собі своє, а ще тому, що на територіях, де було найбільше греко-католиків, найкраще збереглися українські традиції й мова.

НЕ ЗА БОЖИМИ ЗАПОВІДЯМИ

Зверталася громада УГКЦ до Миколаївського міськвиконкому з проханням виділити ділянку для будівництва храму. УПЦ МП не забарилася, вона звернулася до міськвиконкому з проханням не виділяти УГКЦ земельну ділянку. Московська Церква в Україні – проти існування української Церкви. Як кажуть, пусти свиню під стіл, вона вилізе на стіл.

Релігійні громади РПЦ, що були в Україні, розділилися. Ті, хто хотів української держави, створили Українську Православну Церкву Київського патріархату (УПЦ КП). «Вірні отєчєству» створили Українську Православну Церкву Московського патріархату (УПЦ МП), яка активно й методично витісняє з ужитку українську мову та вибиває з українців національну пам'ять і гідність. Ця Церква брала активну участь у виборах і завжди допомагала проросійським кандидатам і партіям. Вірні цієї Церкви сприймають сказане попами за істину й активно поширюють їхню пропаґанду.

УПЦ МП – найнебезпечніше джерело сепаратизму й тероризму, вона допомагає Росії знищувати Україну. 25 травня силами АТО було затримано банду, ватажком якої був піп УПЦ МП. І таких бандитів на сході України – хоч греблю гати, «вірні отєчєству» довго плекали вбивць. Ще раз вдумайтеся, чим більше приходів УПЦ МП на певній території, тим нижчий там моральний рівень населення.

Ще недавно в Миколаєві поширювалися чутки, що їдуть бандерівці, щоб зруйнувати пам'ятник десантникам. Біля пам'ятника були мітинґи, на яких проголошували вимоги про федералізацію України й схвалювали анексію Криму Росією. В акціях сепаратистів брали активну участь вірні УПЦ МП, вони були навіть з іконами.

Я знаю вірян з багатьох християнських громад. Вони добрі й живуть за правилом: «Поводься так, щоб люди в тобі побачили Бога, до якого б захотілося прийти». Вірні ж УПЦ МП, за незначним винятком, поводяться інакше.

Біблія радить роздати своє багатство і йти за Ісусом Христом. Вірний УПЦ МП – очищений від гріхів на Афоні, помазаний миром і благословенний попами – Янукович не роздав багатство дітям, що потребували лікування. Він, перепрошую, оправлявся в золотий унітаз, тоді коли помирали хворі діти, бо ж у батьків не було грошей на лікування. Та й чи міг він вчинити інакше, якщо у московського патріарха Кіріла тільки годинник за 50 000 доларів. Не продав Кіріл свої коштовності й не роздав гроші хворим дітям.

Як відомо, на Русі психічно хворих не били і з повагою називали їх блаженними. У липні на ярмарку, організованому цією Церквою, біля будинку культури «Зоря», вірні УПЦ МП мене побили. Побили, бо я заперечив, що південь України – їхня православна територія. А ще їх обурило те, що я назвав себе не православним. Я відходив від них, а вони вигукували: «С нім не надо гаваріть. Єго нада біть», «Да он же псіхбольной, он інвалід», «Проклятий уніат»... Ніхто не стримував нападника, хоч могли б. Характерно, що той, хто мене вдарив, перед нападом хрестився разом з особами в рясах.

Річ не в тім, психічно хворий я чи ні. Річ у тім, що вони били людину, яка, на їхню думку, психічно хвора. Тож діяли вони не за правилами Русі, а за звичками Московії.

Зібралися з усієї України «святі» УПЦ МП і не придумали чогось розумнішого, як побити інваліда. Ще й попередили мене, що роздеруть на шматки, якщо я підійду до їхньої церкви.

Не підійду я до їхньої церкви. Огиди не пересилю.

Анатолій ІЛЬЧЕНКО, *м. Миколаїв, обласний*

РЕАЛІЇ ЖИТТЯ

ЦІНА «БЕЗКОШТОВНОЇ» МЕДИЦИНИ

Коли людина потрапляє до лікарні, вона готова заплатити будь-яку суму, аби одужати. Їй не цікаво, законно це чи ні, а тим більше – куди йдуть її кошти. На жаль, через постійний дефіцит бюджету наша «безкоштовна» медицина тільки так і виживає – на відчаї та необізнаності пацієнтів.

Часто у лікарнях відсутні реактиви для аналізів, плівки для рентгену, або черга на УЗД прийде аж через два місяці.

Тож для отримання такої необхідної медичної допомоги треба сплатити «он до тієї каси», тоді все буде швидко і «безболісно». Відмовитися від такої процедури неможливо – пацієнт ризикує простояти в чергах за талонами місяці, у гіршому випадку – взагалі не отримати допомогу.

Мало хто з пацієнтів знає, що внески до благодійного фонду є справою добровільною і жодного відношення до медичної допомоги не мають. Але як відхреститися, коли на кону стоїть власне здоров'я?

Полтавська громадська організація «Інститут аналітики і адвокації» провела соціологічне дослідження щодо неформальних платежів пацієнтів. Виявилося, що 43 відсотки жителів Полтави хоч раз, та «дякували» медикам.

Пацієнти поклали у кишені лікарям у вигляді подяк 120 млн. гривень. З них примусові «благодійні» внески до лікарняних фондів становили 16,5 млн. При цьому респонденти чітко розмежовували платежі у медичні благодійні фонди з оплатою «у кишеню лікарю».

Все, що перепало лікарням від фондів – 2,6 млн. гривень коштами. Це 16 відсотків із загальної суми «благодійності».

Ніхто не розповість пацієнтові, що фонди повинні витрачати на своє існування лише 20 відсотків, решта 80 відсотків повинні витрачатися власне на те, на що збирались гроші. Хоча ні для кого не секрет, куди діваються кошти від благочинної діяльності – на подяки за сприяння у роботі головним лікарям, чиновникам, контролюючим органам.

Тож головним завданням активістів став пошук шляхів примусового викриття махінацій із коштами та перенаправлення їх у правильне русло. Адже якщо перекрити роботу медичних благодійних фондів взагалі – лікарні обростуть ще більшою корупційною павутиною.

Очистити «благодійність» можна лише законодавчо.

Дані дослідження свідчать: загальна сума таких неофіційних платежів може дорівнювати бюджету міста на медицину.

Лише правильний підхід і дотримання принципів підзвітності та законності дадуть змогу забезпечити галузь охорони здоров'я таким необхідним фінансуванням.

Оприлюднення даних дозволило полтавчанам «відчистити – неформальні платежі. А один із таких фондів припинив свою роботу, натомість лікарні почали звітувати про надходження та витрати коштів.

Дослідження ситуації в інших містах України дозволить перетворити примусові «благодійні» внески, побори та подяки на потужне і прозоре джерело фінансування закладів охорони здоров'я та потреб пацієнтів. Чи не варто провести його в Івано-Франківську. Ось тільки хто візьметься за таку архіважливу і потрібну справу?

Н. К.

НЕЗБАГНЕННІ

ЛІТОПИСЕЦЬ НАРОДНОЇ ДОЛІ

У дитячій бібліотеці № 3 відбулось цікаве засідання постійно діючої літературної вітальні «Джерельце», присвячене 143-ій річниці народження Василя Стефаника.

Члени літературної вітальні, учні 6-Б класу ЗОШ № 3 з учителями Г. М. Никируй та О. М. Калин з цікавістю слухали лауреата літературної премії ім. В. Стефаника Василя Рябого, який розповів нові факти про життєвий і творчий шлях «володаря дум селянських».

Господиня вітальні Т. Власій ознайомила учнів із творами В. Стефаника. Школярі активно відповідали на запитання бліцтурніру й висловлювали свої враження від прочитаних творів, оглянули виставку «Митець великого таланту».

Для шестикласників відкрилась ще одна сторінка з історії рідного краю. Адже хто не знає минулого, той не вартий майбутнього.

Галина НИКИРУЙ

БАНКИ І СУСПІЛЬСТВО

ГРОМАДСЬКА РАДА ПРИ НБУ ДІЄ

Відбулося робоче засідання Громадської ради при Національному банку України.

На початку засідання Голова Національного банку України Валерія Гонтарева привітала членів Громадської ради з початком конструктивної роботи й висловила впевненість, що результатом спільної діяльності стане запровадження ефективних механізмів у сфері захисту прав споживачів банківських послуг.

«Потреба у сталому контакті між реґулятором і представниками реальних потреб суспільства назріла вже давно, – сказала Валерія Гонтарева. – Проте наразі є дуже важливим уникати популізму, адже розхитування стабільності економічної системи країни у реаліях сьогодення може призвести до жорстких наслідків. Тому дуже добре, що ми з вами нарешті отримали можливість від вуличних дебатів та мітинґів перейти до цивілізованого конструктивного діалогу. Я сподіваюся, що Громадська рада зможе сповіщати реґулятора про ідеї та прагнення суспільства, а також стане помічником і соратником Національного банку та доноситиме до громадськості достовірну інформацію про діяльність центрального банку та банківської системи».

Валерія Гонтарева також нагадала, що в Україні з 24 червня 2014 року працює місія Міжнародного валютного фонду з метою оцінки досягнень у виконанні угоди «Стенд-бай» між Україною і МВФ, та висловила переконання на продовження продуктивного співробітництва з цією міжнародною інституцією.

У ході робочого засідання члени Громадської ради розглянули низку важливих рішень. Зокрема йшлося про обрання керівництва Громадської ради. Більшістю голосів було вирішено обрати двох співголів органу, якими стали Ярослава Авраменко (громадська організація «Правдива країна») та Станіслав Аржевітін («Асоціація українських банків»).

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Просвітяни краю вітають з днем народження заступника голови ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка члена Правління

ІЛЛЮ ЗАГРАНОВСЬКОГО

Зичать нашому побратиму міцного здоров'я, рясних Божих благословень.

З роси і води на многії і благії літа.

Від імені Правління
голова ОО ВУТ «Просвіта»
ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ

ПОКЛИКАННЯ

Юні співачки разом зі своєю вчителькою після конкурсу

ЛЮБОВ ДО ПІСНІ І ДІТЕЙ

При Центрі дозвілля дітей та юнацтва за місцем проживання, який нещодавно відзначив своє десятиріччя, працюють дитячо-юнацькі клуби, вихованці яких не тільки мають змогу займатися улюбленими видами мистецтва, спорту, але й брати активну участь у спортивному, мистецькому та громадському житті міста. За цей час виховано чимало дітей, які закінчили школу, середні та вищі освітні заклади, зайняли гідне місце у суспільно-корисній праці. Серед них і ті, що як були активними учасниками всіх заходів, що проводились Центром, так і не переривали з ним тісних зв'язків, навіть поєднували з навчанням, ділячись набутими знаннями з новим поповненням.

Хочу розповісти про Ірину Шабан-Дем'яник, яка змалку займалась у клубі, виступала як солістка, ведуча концертних програм, декламувала вірші, брала участь і перемагала в міських, обласних, Всеукраїнських конкурсах та фестивалях, представляла наше місто в Польщі, Японії, Франції. Після закінчення ДМШ № 2, ЗОШ № 1 з відмінними успіхами здобувала освіту в ПНУ ім. В. Стефаника та Київському НУК. І під час навчання, і по закінченні активно співала на всіх заходах Центру, Центрального народного дому, Народного дому «Просвіта», а також – у мистецьких проектах Центрального телебачення.

Ця любов до пісні й дітей, до речі, її донечці вже три роки і вона також любить пісню і хоче бути як її мама. Тому Ірина Ігорівна і започаткувала вокальну школу для дітей і молоді й стала працювати педагогом-вихователем дитячо-юнацького клубу «Леґінь». Її вихованці – активні учасники концертних програм, нещодавно нагороджені дипломами, Ірина – грамотою облдержадміністрації за активну роботу в програмах «Діти – дітям» та «Гордість України». На «Купала-Фест» її вихованці Валентина Яремчук здобула гран-прі, Вікторія Шостак – перше місце, Марічка Макогон – друге місце, на Всеукраїнському конкурсі «Карпатські соловейки» відзнаки одержали п'ять учасниць школи, а в конкурсі «Міні-міс міста» Марічка одержала титул віце-міс. Успіхи її учениці Вікторії Шостак відзначено стипендією мера міста Віктора Анушкевичуса.

Свої здібності як солістки й ведучої програм помітно покращили Юлія Чіпель, Юліана Мартинець, Оксана Пилипчук, Вікторія Онофрійчук, Ірина Антоняк. Набираючись від Ірини Ігорівни досвіду роботи над вокалом, хореографією, правильної дикції, естетичної поведінки на сцені й побуті, правильного вибору сценічного образу, костюма, її вихованці помітно виділяються серед юних вокалістів міста. Та Ірина й сама працює над собою як у доборі репертуару, нових форм роботи з дітьми, організації спільних проектів, так і заохочує до праці над собою своїх милих діточок, за що дуже вдячні як вихованці, так і батьки, слухачі й члени журі конкурсів та фестивалів!

Тож великих досягнень юним співакам, спортсменам, художникам, танцюристам і молодому педагогу-організатору Ірині Ігорівні Шабан-Дем'яник.

Любов ЗОРІНА

КНИЖНИК

ТЕРПКИЙ ПОЛИН ПАМ'ЯТІ

Саме так називається книжка-збірник особистих спогадів, аналітичних кореспонденцій, документальних нарисів, інтерв'ю, есеїв журналіста Ярослава Орната, що вийшла у видавництві «Нова Зоря». Їх свого часу автор друкував у газетах і журналах, і вони викликали широкий резонанс читачів. А це – розповіді про життя-буття галичан на зламі епох, людей, які боролися за Україну, за її волю з окупантами всіх мастей.

Переважно доля його героїв трагічна, як то батька Головного провідника ОУН Степана Бандери – Андрія Бандери, одного з засновників ОУН – нашого земляка Ярослава Барановського, Олега Ольжича, повстанця Олексія Юрчишина, командира загону СБ УПА Сидора Гулика (Орлика), енкаведистську бранку Карлагу Василину Петращук-Федорчук та інших. Зберегти про них пам'ять – обов'язок живих і прийдешніх. А ще у книзі – особисті спогади автора часу постання Незалежності, за яку через два десятиліття віддають життя новітні Герої України.

Автор закликає бути пильними й відповідальними, чуйними й уважними один до одного, любити Україну, свою землю, бо іншої Вітчизни у нас нема.

Богдан ВІВЧАР

БІЛООСЛАВСЬКІ МЕРЕЖИВА

Цього, напевно, варто було очікувати. У рідному селі Марійки Підгірянки Білі Ослави хтось мусив колись підхопити поетичну естафету, яка перервалася з відходом відомої поетеси.

Хоч і не обов'язково, але Бог своє знає. І нині стверджуємо: у Білих Ославах нарешті народилася ще одна поетеса, ім'я якої добре знайоме серед журналістської братії – це Тамара Лейб'юк.

Вона явила своє поетичне ім'я. Тож привітаймо її з поетичною збіркою «Мереживо осені». Її поблагословила переднім словом інша поетеса – Ольга Слоньовська.

Книжка ця – поетична матриця буття авторки, її близьких, її села та його реалій.

Є у мого села історія,
А в ній – доля твоя і моя.
До – і після. Ми тут народжені,
Нас зростила рідна земля.

Ось так. І це добре і гарно, просто і чисто, щиро, душевно, сердечно.

З любов'ю, а це – головне. Вітаю. Не знайшов слів про Марійку Підгірянку. Може, й добре. І так знаємо, що Тамара любить цю поетесу, землячку. Знаємо і цього достатньо.

Василь БАБІЙ

НЕЗАБУТНІ

СЛІД ПЕДАГОГА І ЛІТЕРАТОРА

Ім'я Володимира Данькевича не забувають у Коломиї. Він – автор збірки віршів «Завітайте до нас, в Коломию», яка вийшла 1991 року в Івано-Франківську. Та славу йому зробила пісня з однойменною назвою. Це візитна картка міста над Прутом.

Про це розповіла на вечорі пам'яті завідувачка Коломийської міської бібліотеки № 1 для дорослих, заслужений працівник культури, просвітянка Любов Ковтуник. Вона нагадала, що Володимир Захарович народився у Білорусі, був ветераном Другої світової війни, після якої приїхав до Коломиї, працював інспектором міського відділу освіти, викладачем педагогічного училища, 25 років очолював літоб'єднання «Коломийка». Педагог і поет друкувався у місцевій, обласній та республіканській пресі.

– Якби Володимир Захарович жив, то сьогодні ми б святкували його 95-річчя, – сказала завідувачка. – Він залишив по собі добрий слід. Це вдячні педагоги, яких він навчав, а також літератори. Він – автор ліричних поезій, пісень, гумору та сатири.

На вечорі виступили зі спогадами літератори, просвітяни – журналіст Василь Рябий, поети Василь Михайлищук, Ярослав Руданець, Людмила Червінко, Анатолій Осадчий, композитор Євген Бондаренко, автор цих рядків та інші. Насамкінець всі заспівали відому пісню, яка стала вже народною:

Де на світі я не буду,
Сині гори не забуду.
Як згадаю, серце мліє:
Коломиє, Коломиє…

Володимир ФРАНКЕВИЧ,
поет, просвітянин

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО…

* * *

Мила країна
Моя Україна –
Озера й ріки
І гори великі.
І міста, й села,
Й рідна оселя,
Де мати співала
Й мене повивала
На щастя і волю
Й добрую долю
Доня зростала.

* * *

Сонечко в віконечко моє заглядає –
Сонечко в віконечко – я в нього питаю:
Де моя дитинонька? – Далеко літає.
Моя мила донечко, на тебе чекаю.
Вранці з неба падають чисті сльози-роси
Хто осушить вдосвіта материнські сльози?
Посивіла матір, зморшки на чолі,
Благає щастя дівчині у чужім селі…

Світлана СОФІЇВСЬКА *переселенка з Донецька*

ІМЕНОСЛОВ

ТАЄМНИЦІ ІМЕНІ

ВОЛОДИМИР

У давньому Київському літописі ім'я це писалося як Володимиръ чи Володимеръ). У найменні, вважають вчені, зрослося два корені: волод- (від володіти) та миръ (мир, чи світ). Дехто, однак, спираючись на форму написання Володимеръ, доводить, що найменя є давнім запозиченням із готської мови (Вальдемар – ім'я це в Західній Європі й нині ототожнюється з найменням Володимир).

Форм імені чимало: Володимир, Владімір, Уладзімер, Влодзімеж, Вальдемар тощо. Є й пестливі, скажімо: Володько, Володя, Владик (Ладик) – в українців; Володя, Вова, Владімірушка, Володюха – в росіян; Влодек, Владек, Владзьо – в поляків. Схожі з найменням корені мають слова волость, влада, володар, владика, а також імена Владислав (Владислава), Владлен.

Ім'я це надзвичайно популярне й приємне на слух. Його носили й київські князі Володимир Святославич та Володимир Мономах, і письменники Короленко та Сосюра, і організатор російської революції Ленін. Є й прізвища, утворені від цього імені: Володимиренко, Владимиров, Володимирський, Владко тощо.

ІЛЛЯ

Мало не тисячу років побутує це ім'я на слов'янських землях. Зародилося воно на основі семітського вигуку Еліягу, котрий перекладається, як «Мій Бог – Єгова!» Ім'я це було колись надане уявному святому з біблійних леґенд, громовержцеві, а Церква перенесла його в «святці».

Памво Беринда витлумачує ім'я Ілля як: Божа кріпость (сила), Бог (є) пан (володар) і т. ін.

Давнє Еліягу, продираючись крізь граматичні закони грецької та давньоруської мов, перетворилося врешті-решт на Іллю. Згадане ім'я в різних краях звучить неоднаково: Ілля чи Ілько (за аналогією до Грицько, Тимко тощо) – в Україні, Ілья – в Росії, Іллеш – в Угорщині, Іліе – в Румунії і т. ін. Всі похідні форми від імені Іллі мають в українській мові корінь з подвоєним «л»: Ілліч, Іллєнко, Ілляш, Ілляшєнко, Іллицський (Іллінський) тощо.

Шанували Іллю на початку серпня, коли спадала літня спека. Чи не тому побутує приказка: «По Іллі і по теплі».

МИРОН

Усі ми добре пам'ятаємо чудове, що аж за серце діймає, оповідання Івана Франка «Малий Мирон». У на диво поетичного героя того твору цікаве й звучне ім'я. Одні з учених вважають, що воно походить від грецького слова *мирон,* тобто: плачливий (дієприкметник від *«міро»* – плакати), інші ж – доводять, що від слова *мірро* (олія з приємним запахом).

Наймення глибоко вкорінилося в українські прізвища: *Мироненко, Мирончeнко, Миронів (Миронов), Миронюк, Мирончук, Мирончишин* (від *Мирончиха), Мирончишенко, Миронько, Мирошин* (від *Мироха)* тощо.

Великою популярністю на слов'янському ґрунті це наймення, видно, завдячує своєю схожістю слову «мир».

ЦІКАВО

ЇЖТЕ ШОКОЛАД

Чорний шоколад має подібний позитивний вплив на тіло людини, як і фізичні вправи. Малі порції шоколаду разом із реґулярними фізичними вправами підвищували результат вправ майже на 50 відсотків. Темний шоколад містить в собі рослинний компонент епікатехін, котрий, виявляється, стимулює ріст м'язів, подібно до такої вправи, як бігти з підстрибцем. Др. Мор Мальок з університету Вейну в Детройті сказав, що їхні випробування з мишами довели, що шоколад був винятково корисним для серця і м'язів скелету.

НЕ ПАЛИ!

Нові досліди довели, що коли людина перестає курити, це не тільки допомагає їй легше дихати, а й покращує її характер, адже це приборкує її нерви й імпульсивну поведінку. Так, 18-літні курці мали більш імпульсивний характер, ніж некурці, або ті, хто кинув курити.

ЗДІБНІСТЬ МОЛЕКУЛ

Науковці створили найменший у світі електричний мотор, зроблений з однієї молекули. Мікроскопічний мотор є одним нанометром (одна трильйонна з метра) завширшки, майже в 60 000 разів менше ніж товщина людського волосся. Сподіваємося, що такий винахід буде придатним у медицині й техніці.

ЗЕРНИНА ПРОТИ РАКУ

Згідно з науковими дослідженнями, споживання зерна може зменшити ризик смерті від раку грудей на 40 відсотків. Їжа, котра містить зерна, як, наприклад, пшеницю, і рослини, котрі містять особливі складники під назвою фітоестрогени, найбільш важливий з яких легнанс, запобігають виникненню захворювання. Науковці винайшли, що ці складники убивають клітини раку і запобігають розвитку другорядних пухлин.

ЖІНКИ ЛЯКЛИВІШІ

Згідно з дослідженнями, жінки більше лякаються під час перегляду фільмів-жахів, ніж чоловіки, котрі спокійно сидяти перед екраном. Саме тому жінки частіше помічають неґативні сцени, сидячи, наприклад, в авті. Під час досліджень, коли показували сцени насильства чи жахів, жіночий мозок збуджувався, в той час як мозок чоловіків залишався спокійним.

Усміхніться

* * *

Великий банк вирішив перевірити надійність свого нового сейфа. Закрили в сейфі 100 тисяч доларів і доручили командам американців, японців та українців зламати сейф у цілковитій темряві за 10 хвилин.

Першими спробували американці. Коли через 10 хвилин увімкнули світло, виявилось, що комбінацію вони не підібрали.

Японці за 10 хвилин підібрали комбінацію, але не змогли зламати внутрішні двері.

До справи взялись українці. Через 10 хвилин працівники банку спробували ввімкнути світло, але безрезультатно… Чують з темряви голос: «Куме, маємо 100 тисяч, нашо вам та лямпочка?»

* * *

На Донбасі зустрічаються двоє в камуфляжах.

– Ти хто?
– ДНР. А шо?
– А ТО!

* * *

Скільки людей працює у вашій бриґаді?
– Разом з начальником 12.
– А без начальника?
– Без начальника у нас взагалі ніхто не працює.